Ei muut kon Laitilaha

Lounaissuomalaista murretta edistävä laitilalainen kirjailija Heli Laaksonen on vieraillut perniöläisissä riennoissa pariinkin otteeseen. Hän ilmestyi myös yllättäen Perniön murretta käsittelevän kirjan julkistamistilaisuuteen. Laaksosen murretta pidetään laitilalaisena, mutta onko se sitä vai mitä. Siitä voisi ottaa selvää, vaikka pesiksen siivellä.

Hurahdin 60-luvulla pesäpalloon, kun koulukaupunkini Kouvolan joukkue kahmi mestaruuksia mainion lukkarinsa Antero Viherkentän johdolla. Häntä tituleerattiin oikeutetusti myös kunnianimillä Vipu tai Vipunen.

Viime aikoina pesäpalloinnostustani on pitänyt yllä naisten superpesiksessä pelaava Pöytyän joukkue. Pöytyä olisi piskuista väliin tunkeutuvaa Marttilaa huomioimatta naapurikuntamme. Naisten peli on, päinvastoin kun miesten, kiehtovaa ja jännää. Naiset eivät murjo voimalla, vaan pelaavat fiksusti ja monipuolisesti.

PöU Pesis ja Laitilan Jyske tulevat lähes samankokoisilta paikoilta, tosin Laitila on kaupunki. Muut naisten superpesiksessä pelaavat joukkueet edustavat huomattavasti suurempia kaupunkeja, joissa mm. sponsorien kerääminen on selvästi helpompaa.

Pöytyä piti sarjapaikkansa, mutta Laitila joutui kovaan karsintaan. Jyske selvitti mainiosti ensimmäisen esteen ja pudotti Vaasan Mailattaret tylysti ykköseen. Seuraava koetus tuli ykköspesiksestä Ylivieskasta. Piti lähteä kannustamaan Jyskettä.

Laitila ei todellakaan ole kummoinen kaupunki. Se on tunnettu siipikarjabisneksestä. Vaakunassakin komeilee kukko. Toinen tunnettu laitilalainen Kukko on mainio olut, joka on pystynyt lyömään kunnolla kiilaa johtavien merkkien väliin.

Olimme katsoneet tarkasti netistä, että panimon terassiravintola oli auki. Ruokalistaa hallitsivat hampurilaiset ja vastaavat, mutta löytyi sieltä jotain kiinnostavaakin. Ja olutta piti saataman hanasta.

Terassin rappusilla lyötiin kuitenkin märkä rätti päin naamaa. Suljettu, avaamme taas ensi kesänä! No onneksi onnistuimme etsimään kaupunkipahasesta turkkilaisten pitämän ihan kelpo ravintolan.

Laitilan pesäpallostadion todella yllätti. Se hakkaa Pöytyän vastaavan. Oli rakennettu kunnollinen mukavasti nouseva ja katettu pääkatsomo. Kukonpesä oli myös sijoitettu strategisesti oikeaan paikkaan.

Kun ylemmän sarjatason häntäpään joukkue joutuu pelaamaan karsintaottelua alemman tason kärkijoukkuetta vastaan, siinä menee vähän sormi suuhun. Ei olla kohdattu kaudella. Ei oikein osata hahmottaa millainen porukka sieltä tulee. Saatetaan aliarvioidakin.

Ja juuri näin kävi Laitilan Jyskeelle sen ensimmäisessä karsintaottelussa. PesäKuulan leidit eivät todellakaan pelänneet superpesiksen joukkuetta. Jyskeen mimmit sen sijaan puristivat mailoja liikaa, eivätkä ihan luottaneet räpylöihinkään.

Ja sama tahti jatkui. PesäKuula murjoi seuraavissa matseissa laitilalaiset ja nousi superiin. Molemmat nousijajoukkueet, Kajaanin Pesäkarhut ja Jokilaakson PesäKuula tietävät Pöytyällekin ensi kesänä rutosti pidempiä bussimatkoja.

Niin, siitä murteesta, sitä ei nyt oikein siinä kiireessä ehtinyt selvitellä. Keskustelin tosin koko ottelun ajan kiivaasti parin paikallisen tosifanin kanssa. Ja ihan kohtuullisesti siinä Kymenlaakson poika pärjäsi lounaissuomalaisten kanssa.

pajen.fi